دوفصلنامة هيدروفيزيك

دورهٔ هفتم، شمارهٔ دوم (پاییز و زمستان ۱۴۰۰)؛ صفحات: ۶۶–۵۱

مقالة پژوهشی

DOR: 20.1001.1.24767131.1400.7.2.13.6 درصد همانندی: ۱۳٪

بررسی اثریذیری کانال صوتی سطحی شمال اقیانوس هند از شار گرمایی محسوس

در زمان وقوع مونسون تابستانی

ایمان مهرابی دستنایی^۱*، سمیه نهاوندیان^۲

i.mehraby.d@gmail.com

s.nahavandian@modares.ac.ir

تاریخ یذیوش:۱۴۰۱/۰۸/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۳۰

چکیدہ:

*نويسنده مسئول، دانشگاه علوم دريايي امام خميني (ره) نوشهر، نوشهر

استادیار، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، گروه فیزیک دریا، نور

کانال صوتی سطحی معادل آکو ستیکی لایه آمیخته اقیانو سی است و بهعنوان بخشی از لایهمرزی اقیانو سی، به صورت مستقیم از فرایندهای جوی تأثیر می پذیرد. شار گرمایی محسوس بهعنوان یکی از شارهای گرمایی در کنار شار اندازه حرکت، نقش عمدهای در ویژگیهای کانال صوتی سطحی دارد. تاکنون تأثیر این جمله از شار گرمایی بر رفتار لایهٔ آمیختهٔ اقیانو سی بهطور مجزا برر سی نشده است. در این پژوهش برای نخستین بار، تأثیر شار گرمایی محسوس در حضور شکست موج و گردش لانگمویر نا شی از مونسون تابستانه شمال اقیانوس هند با استفاده از روش شبیه سازی پیچکهای بزرگ موردمطالعه قرار گرفته است. بنا بر آزمایش های انجام شده، حضور این شار، تأثیر معناداری بر رفتار نیم خهای جریان میانگین آب، جملات بودجهٔ انرژی جنبشی تلاطمی (بهویژه تولید بر شی، انتقال تلاطمی و انتقال فشاری) و سری زمانی انرژی جنبشی تلاطمی ندارد. در ضمن انظارات در مورد ایجاد روندی معکوس شونده در اندازهٔ شار شناوری و نیم خدمای میانگین ناشی از مثبت یا منفی شدن شار شناوری در زمان های مرتبط بر آورده شده است. همچنین مشاهده شد که حضور گردش لانگمویر و شکست موج باعث کاهش تغیر پذیری دمای سطح آب از شار گرمایی محسوس به میزانی در حدود ۵۰ درصد شده که این امر به دلیل تأثیر پذیری آبهای عمیق تر از شار گرمایی محسوس در حضور واداشت موج بوده است.

<mark>واژههای کلیدی</mark>:کانال صوتی سطحی؛ لایه آمیخته؛ شار گرمایی محسوس؛ شبیهسازی پیچکهای بزرگ؛ شمال اقیانوس هند

۱. مقدمه

صوت در اقیانوس از طریق شکلهای متفاوتی از انتشار کانالی تا فواصل دور منتشر میشود. هنگامی که صوت در یک کانال حرکت می کند، از گسترش یافتن آن در عمق جلوگیری شده و بین مرزهای آن کانال محصور میماند. كانال سطحي، منطقهاي است كه از بالا بهوسيله سطح آب و از پایین از طریق عمق لایه صوتی محدود می شود. درون کانال سطحی، پر توهای صوت به صورت تناوبی منعکس و شكسته مىشوند. يك كانال سطحى زمانى بەوجود مىآيد که گرادیان منفی دمای درون آن از یک مقداری –که از طريق اثر فشار بر سرعت صوت مشخص مي شود- تجاوز نكند. كانال سطحي معادل آكوستيكي لايه آميخته اقیانوسی است. لایه آمیخته یک لایه شبه همدمایی از آب است که بهوسیله اثر امواج ناشی از باد و همرفت ترموهالاين ايجادشده است. همان طور كه عمق لايه صوتي بيشتر برحسب گراديان سرعت صوت شناخته مي شود، عمق لایه آمیخته برحسب دما و دقیق تر، بر مبنای چگالی -که تابعی از دما، شوری و فشار است- شناخته می شود [1].

تغییرات گرمایی ذخیره شده در طبقات بالایی اقیانوس ناشی از عدم تعادل بین گرمای ورودی و خروجی از سطح اقیانوس است. این انتقال گرمایی در عرض یا طول یک سطح را شار گرمایی گویند که در سطح اقیانوس ها به صورت شارهای تابش موج کوتاه (۷۵۳)، تابش مادون قرمز (۷۱۳)، گرمایی محسوس (۵۳۳) و ناشی از گرمای منتقل شده با تبخیر آب یا گرمای نهان (۲۹^۲)، بیان می شود [۲]. شار گرمایی محسوس که اغلب از سایر شارهای گرمایی کوچک تر است، متأثر از سرعت باد و اختلاف دمای بین آب و جو است؛ به طوری که وزش های شدید باد و اختلاف دمای بالا بین آب و جو موجب افزایش این شار می شود.

اقیانوس هند، بین قطب جنوب و قاره آسیا قرار دارد؛ شامل دریای سرخ و خلیجفارس می شود و مطالعه این پهنهٔ آبی برای جمهوری اسلامی ایران اهمیت زیادی دارد.

الگوی دو گانه وزش باد یعنی باد غالب شمال شرقی مونسون زمستانی و مرطوب جنوب غربی مونسون تابستانی در شمال این اقیانوس، باعث ایجاد واداشت باد، تلاطم، آمیختگی شدید و رسیدن عمق لایه آمیخته به بیش از ۸۰ متر می شود. اعمال هم زمان واداشت باد و واداشت موج می تواند به ایجاد پدیده های شکست موج و گردش می تواند به ایجاد پدیده های شکست موج و گردش نسبت ارتفاع موج به طول موج آن از یک مقدار بحرانی است، درصورتی که بر اساس تئوری کریک و لیبوویچ، گردش لانگمویر حاصل اندرکنش جریان برشی ناشی از باد و جریان استوکس ناشی از موج سطحی است [۳].

شبیه سازی پیچک های بزرگ (LES^۵) یکی از روش های شبیه سازی کوچک مقیاس است که نتایج آن تطابق بسیار خوبی با اندازه گیری های میدانی دارد. در بعضی از پژوهش های انجام شده با این روش، اثر هر دو پدیده شکست موج و گردش لانگمویر در نظر گرفته شده است [۴-۶]. البته در دو مورد اول، تأثیر وزش باد فقط در یک جهت (در راستای x) در نظر گرفته شده است. باوجوداین، مطالعه اثر شکست موج و گردش لانگمویر در بسیاری از مطالعات انجام شده با این روش وجود ندارد

دریای عمان و شمال اقیانوس هند در سالهای اخیر از جنبه اندازه گیری میدانی [۱۱–۱۷] و مدلسازیهای عددی [۱۸–۲۱] موردعلاقه پژوهشگران متعدد بوده است. باوجوداین، مطالعات محدودی درخصوص پاسخ لایهٔ آمیخته اقیانوسی به شکست موج و گردش لانگمویر با استفاده از روش شبیه سازی پیچک بزرگ صورت پذیرفته است [۲۲]. اگرچه، چگونگی تأثیر شار گرمای نهان تبخیر در حضور شکست موج و گردش لانگمویر نهان تبخیر در حضور شکست موج و گردش لانگمویر گرمایی محسوس در حضور واداشت موج و باد با استفاده از روش LES مطالعه نشده است و نوشته حاضر برای نخستین بار به این مهم خواهد پرداخت.

۲. مواد و روشها

برای شبیهسازی محیط این پژوهش از نسخه ۴ مدل عددی PALM استفاده شده است. از این مدل برای بررسی جریانها در جو و دریا، براساس روش شبیهسازی پیچکهای بزرگ استفاده می شود [۲۴].

برای میسر شدن مقایسه نتایج به دست آمده از این پژوهش، تنظیمات اولیه اعمال شده در مدل عددی (به جز در موارد مرتبط با شار گرمایی محسوس) کاملاً مشابه مطالعه انجام شده توسط مهرابی و همکاران [۲۲ و ۲۳] و تا حد امکان شبیه به برخی دیگر از مدل سازی های صورت گرفته اخیر [۴ و ۵] و مطابق با جدول ۱ است.

جدول ۱. تنظیمات اولیه اعمال شده در مدل عددی

مقدار	متغير	
۳۰۰ متر در ۳۰۰ متر	ابعاد افقى	
۸۰ متر	عمق شبيهسازىشده	
۱/۲۵ متر	تفکیک مکانی شبکه در هر سه جهت	
بهترتیب در راستای شرق و	محورهای X و Y	
شمال		
۲۴ درجه شمالی	طول جغرافيايي	
۶۱ درجهٔ شرقی	عرض جغرافيايي	
$f = 5.5 * 10^{-5} s^{-1}$	نيروى كوريوليس	
۲۷ درجه سانتی گراد	دماي اوليه سطح دريا (با توجه به	
	مطالعات گذشته)	
۸۰ متر	عمق لايهٔ آميخته	

در اینجا نیز شبیه سازی ها از حالت سکون آغاز شد و ۳۳/۵ ساعت ادامه پیدا کرد. زمان شروع شبیه سازی پس از غروب آفتاب روز ۱۴ آگوست منطقه مور دمطالعه و روی ساعت ۱۴:۳۰ تنظیم شد (همه زمان های ارائه شده در این مقاله، بر اساس زمان جهانی است). مطابق آنچه در ادامه (شکل های ۴-الف و ۴-ب) نشان داده خواهد شد، شبیه سازی صورت گرفته در این پژوهش در حضور و بی حضور واداشت موج، به تر تیب پس از گذشت ۳/۵ و ۸/۵ ساعت به پایداری می رسد؛ بنابراین، با صرف نظر

کردن از داده های ۹/۵ ساعت اول شبیه سازی، خروجی-های مدل از ساعت صفر بامداد و به مدت ۲۴ ساعت مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت. به منظور آغاز سریع تر حرکات تلاطمی، یک سرمایش از سطح خفیف در ۶۰۰ ثانیهٔ ابتدای شبیه سازی های فاقد شار گرمایی مثبت (به سمت بالا) اعمال شد.

۳. تئوری و محاسبات

پیش از ارائه تئوری و محاسبات، متغیرهای به کاررفته در این

پژوهش طبق جدول ۲ ارائه می شود:

نام	متغير	
فشار توليدشده	$\pi = \frac{p}{\rho_0} + (u + u_s ^2 - u ^2)/2$	
شناورى	$b = -g(\rho - \rho_0)/\rho_0$	
نیروی تاو	$\varepsilon_{ijk}u_{sj}\omega_k$	
سرعت جريان استوكس	u _{si}	
واداشت تصادفي	F_i	
ثابت	Α	
سرعت اصطکاکی	u_*	
زاویه باد نسبت به محور X	γ	
تابع تصادفي گوسي با مقدار	G(0;1)	
متوسط صفر و واریانس ۱		
زاویه وزش باد نسبت به محور X	γ=45 ⁰	
[14-10]		
مقياس طولي واداشت تصادفي	$l_0 = 1.25$	
مقياس زماني واداشت تصادفي	$t_0 = l_0/(Au_*)$	
سرعت استوكس	$u_s = U_s \exp(-4\pi z/\lambda)$	
سرعت استوکس در سطح دریا	$U_{\rm c} = \left(\frac{2\pi a}{1}\right)^2 \left(\frac{g\lambda}{1}\right)^{1/2}$	
	$\lambda / 2\pi$	
ارتفاع موج (مقدار فرض شده	$\frac{\lambda}{\alpha}$	
ار تفاع موج (مقدار فرض شده برابر با ۱ متر)	$\frac{\lambda}{a}$	
ار تفاع موج (مقدار فرض شده برابر با ۱ متر) طولموج	$\frac{\lambda}{\lambda} = 40 m$	
ارتفاع موج (مقدار فرض شده برابر با ۱ متر) طولموج شتاب گرانش زمین	$\frac{\lambda + 40 m}{g}$	
ارتفاع موج (مقدار فرض شده برابر با ۱ متر) طولموج شتاب گرانش زمین سرعت اصطکاکی سطحی	$\lambda = 40 m$ g $u_* = 0.012 m/s$	

جدول ۲. متغیرهای به کاررفته در پژوهش

$$F_2 = \frac{Au_*}{t_0} \sin \gamma \, G(0; 1) (1 - \delta_{i3}) \delta(z) \tag{(7)}$$

همانند مطالعه قبلی مربوط به اثر تبخیر [۲۳]، در اینجا نیز برای در نظر گرفتن شار گرمایی محسوس (Qs)، از میانگین ده سال اخیر داده های NCEP NCAR [۲۹] ماه آگوست منطقه مور دمطالعه استفاده و الگوی روزانهٔ این داده ها در شکل ۱ نشان داده شده است. تحلیل چرایی رفتار روزانهٔ الگوی در نظر گرفته شده برای شار گرمایی محسوس (شکل ۱) در جای خود قابل طرح و از موضوع این پژوهش خارج است. آنچه در این مطالعه بیشتر اهمیت دارد، چگونگی پاسخ لایهٔ آمیختهٔ اقیانوسی به نوسانات شارهای گرمایی است [۲۳]. مشابه پژوهش های پیشین [۴ و ۵ و ۲۲ و ۲۳]، در اینجا نیز از معادله های فیلتر شده زیر (رابطه ۱) استفاده شده است:

$$\frac{\partial u_i}{\partial t} + u_j \frac{\partial u_i}{\partial x_j} = -\frac{\partial \pi}{\partial x_i} - \varepsilon_{ijk} f_j (u_k + u_{sk}) +$$
(1)
$$b\delta_{i3} - \frac{\partial \tau_{ij}}{\partial x_i} + \varepsilon_{ijk} u_{sj} \omega_k + F_i$$

همچنین، تلاطمهای کوچک مقیاس مربوط به شبیهسازی شکست موج از طریق F1 و F2 (مطابق با پیشنهاد لی و همکاران [۲۸]) و بهصورت زیر (روابط ۲ و ۳) بهروزسانی شده است:

$$F_1 = \frac{Au_*}{t_0} \cos \gamma \, G(0; 1) (1 - \delta_{i3}) \delta(z)$$
 (Y)

(UT) (مربعها) موقعیت جغرافیایی موردمطالعه در ماه آگوست بر اساس زمان جهانی (UT)

جدول ۳. نام گذاری و پدیدههای حاکم آزمایشهای صورت پذیرفته در شبیهسازی انجامشده، α ضریب پخش گرمایی، cp ظرفیت گرمایی ویژه آب دریا، g شتاب گرانش زمین و sq شار گرمایی محسوس است.

نام آزمایش	پدیدهای اعمالشده			
	وجود ميدان باد مونسوني	وجود شکست موج و گردش لانگمویر	شار شناوری در سطح آب	
E20	بله	خير	0	
E30	بله	بله	0	
E21	بله	خير	$\left(\frac{\alpha g}{\alpha g}\right) \rho_{c}$	
E31	بله	بله	$\langle \rho c_p \rangle^{q_s}$	

شبیه سازی های صورت گرفته در این مقاله در شرایط حضور میدان باد ناشی از مونسون جنوب غربی (بدون گردش لانگمویر و شکست موج) (E20)، حضور میدان باد ناشی از مونسون جنوب غربی و شار گرمایی محسوس (E21)، حضور پدیده های گردش لانگمویر و شکست موج (E30) و بالاخره حضور پدیده های گردش لانگمویر، شکست موج و شار گرمایی محسوس (E31)، مطابق جدول ۳ انجام شده و نتایج هر یک از این آزمایش های عددی مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

۴. یافتهها

در این بخش، یافته های حاصل از مدلسازی اثر شار گرمایی محسوس در زمان وقوع مونسون تابستانه (ماه آگوست) در ساعت های مختلف روز در حضور یا نبود گردش لانگمویر و شکست موج ارائه و بحث می شود. لازم به بیان است که نمودارهای مربوط به آزمایش های E20 و E30 و مواردی که نوسانات ناشی از شار گرمایی محسوس ناچیز است،

درواقع، بازتولید خروجی های تحقیقات مشابه قبلی [۲۳] است؛ بنابراین برای رعایت اختصار، از نشان دادن برخی از این نمودارها صرف نظر شده است.

۴-۱.رفتار جریان میانگین

بهمنظور بررسی رفتار جریان آب در لایهٔ صوتی سطحی، تغییرات میانگین افقی مؤلفههای x و y سرعت (بهترتیب u و v) با عمق در حالتهای E21 و E31 که در شکلهای Y و ۳ نشان داده شدهاند، را بررسی می کنیم. همهٔ مقادیر مربوط به میانگین گیریهای افقی در این پژوهش، در بازههای ۶۰۰ به میانگین گیریهای افقی در این پژوهش، در بازههای ۹۰۸ ثانیهای محاسبه و نیمرخ این میانگینها نیز پس از گذشت م/۵ ساعت از آغاز شبیهسازی، همزمان با نیمهشب و در فواصل زمانی چهارساعته تهیه شدهاند.

شکل ۲. نیم_ارخ مؤلفهٔ X سرعت میانگین افقی (l) در ساعتهای ۰۰:۰۰ (مشکی)، ۰۴:۰۰ (قرمز)، ۰۸:۰۰ (سبز)، ۱۲:۰۰ (آبی)، ۱۶:۰۰ (فیروزهای)، ۲۰:۰۰ (بنفش) و ۲۰:۰۰ (زرد تیره)

بیستوی بر پیدبندی اینا می عند به طوری که در ۲۰ می بالای دریا، موجب افزایش آن شده است.

۲-۴. سری زمانی انرژی جنبشی تلاطمی

شکل ۴، سری زمانی انرژی جنبشی تلاطمی (TKE[®]) را در حضور و بی حضور واداشت موج و شار گرمایی محسوس سطحی نشان می دهد که در ادامه به صورت جداگانه بررسی می شود. طبق نتایج بهدست آمده، حضور شار گرمایی محسوس تأثیر معناداری بر رفتار جریان میانگین آب در لایهٔ آمیخته اقیانوسی نداشته است. این نتیجه از مقایسهٔ نیم رخهای شکل-های ۲ و ۳ با نیم رخهای جریان نشان داده شده در شبیه سازی های آزمایش های E20 و E30 به دست آمده است (۲۳]. باوجوداین، در اینجا مشاهده شد که در حضور گردش لانگمویر و شکست موج، شار گرمایی محسوس نقش

شکل ۴. سری زمانی انرژی جنبشی تلاطمی، خطوط نقطه چین شار گرمایی محسوس و خطوط کمرنگ خاکستری انرژی جنبشی تلاطمی در حالت نبود شار گرمایی محسوس (در شکل الف، E20 و در شکل ب، E30) را نشان میدهند. همچنین خطوط مشکیرنگ نشاندهندهٔ سری زمانی در حضور شار گرمایی محسوس (در شکل الف، E21 و در شکل ب، E31) است. نوسانات زیاد انرژی جنبشی تلاطمی در حضور گردش لانگمویر و شکست موج باعث افزایش ضخامت نمودار سری زمانی انرژی جنبشی تلاطمی در آزمایش E31 شده است.

نمودار الف در شکل ۴ مربوط به حالت حضور شار گرمایی محسوس سطحی و عدم حضور واداشت باد و موج و بخش ب این شکل مربوط به حالت حضور این شار گرمایی و واداشت باد و موج است. همان طور که مشخص شده است، در هر دو حالت تعریف شده، شار گرمایی محسوس قادر به تأثیر قابل ملاحظه و مشخصی بر روند تغییرات انرژی جنبشی تلاطمی با زمان نبوده است؛ بنابراین با توجه به پایستار بودن انرژی جنبشی تلاطمی، انتظار می رود، جملات مهم بودجه

آن نیز با یکدیگر در تعادل باشند که این موضوع در بخشهای آتی بررسی خواهد شد.

۴-۳.دمای سطح آب

در شکل ۵ سری زمانی دمای سطح آب در حضور شار گرمایی محسوس و حضور (E31) یا عدم حضور واداشت موج (E21) مشاهده میشود. همچنین، بهمنظور بررسی همزمان، شار گرمایی محسوس نیز بهصورت منحنی نقطهچین نشان داده شده است.

شکل ۵. سری زمانی دمای سطح آب، منحنی خطچین آزمایش E21، منحنی توپر آزمایش E31و نوسانات شار گرمایی محسوس با نقطهچین نشان داده شده است.

دمای سطح آب با تأخیری درحدود ۳ ساعت، روندی کاهشی داشته است و برعکس. نکته دیگر اینکه حضور گردش لانگمویر و شکست موج (حالت E31) باعث کاهش تغییرپذیری دمای سطح آب از شار گرمایی محسوس درحدود ۵۰ درصد شده است.

۴-۴.نیمرخ قائم میانگین افقی سرعت صوت

سرعت صوت به دما، شوری و فشار (عمق) وابسته است. از طرفی، برخلاف شار گرمایی نهان تبخیر -که از چارچوب شار گرمایی محسوس در سطح دریا در این تحقیق، الگویی دو گانه دارد طوری که در برخی از ساعتهای شبانه روز مثبت و در برخی اوقات منفی است که اولی بیانگر انتقال گرما از دریا به جو و دومی به معنای انتقال گرما از جو به دریاست. طبق آنچه در شکل ۵ آمده است، اگرچه تغییرات دمای سطح آب تحت تأثیر شار گرمایی محسوس بسیار ناچیز است (در حالت E21 در حدود ۲۰۰۴ درجهٔ کلوین)، اما با تغییرات شار گرمایی محسوس بسیار هماهنگ است. طوری که در هر زمانی که شار گرمایی محسوس روندی افزایشی پیدا کرده است، سری زمانی

این مقاله خارج است- شار گرمایی محسوس تأثیر قابل ملاحظه ای بر شوری آب دریا ندارد؛ بنابراین، نیم رخ قائم میانگین افقی دما، به خوبی نیم رخ قائم میانگین افقی سرعت صوت را نمایندگی می کند وبرای تکرار نشدن، به نیم رخ دما اکتفا می شود.

در شکل ۶ نیمرخ قائم میانگین افقی دما در ۱۲ حالت شبیه-سازی این تحقیق نشان داده شده است. در ادامه هر یک از حالتها به صورت جداگانه بررسی می شود.

شکل ۶. مطابق شکل ۲ اما برای نیمرخ قائم میانگین افقی دما

می شود. در صورت حضور گردش لانگمویر و شکست موج (E31) الگوی کلی تأثیر پذیری نیم رخ میانگین دما از شار گرمایی محسوس تکرار می شود (ترتیب رنگ ها در سطح آب در شکل ۶-ب مشابه شکل ۶-الف است) اما تلاطم بیشتر موجود در ستون آب در حضور واداشت موج باعث ملایم شدن شیب نمودار و کاهش تغییرات دمایی ستون آب در هر فاز می شود.

۴-۵. نیمرخ قائم میانگین افقی انرژی جنبشی تلاطمی

بهمنظور بررسی رفتار انرژی جنبشی تلاطمی در اعماق مختلف میبایست به نیمرخ آن مراجعه نمود که در شکل ۷ برای حالتهای این تحقیق ارائه شده است. این شکل نشان همان گونه که پیش از این اشاره شد، شار گرمایی محسوس، قبل از ساعت صفر، مثبت و به تبع آن، سطح اقیانوس در حال از دست دادن گرما بوده است. این امر موجب کاهش دما در سطح آب و ایجاد شیب مثبت در نیم رخ دما شده است (نمودار مشکی رنگ بخش B و D شکل ۶). بعداز آن، دما در سطح و نزدیکی آن به آرامی افزایش می یابد. با گذشت زمان، هم زمان با بیشتر شدن دمای سطح، افزایش دما به اعماق بیشتر نیز نفوذ می کند؛ اما با مثبت شدن این شار و از شود؛ به طوری که ابتدا دما فقط در سطح و نزدیک به آن شود؛ به طوری که ابتدا دما فقط در سطح و نزدیک به آن نفوذ می کند؛ اما از آنجا که کاهش به اعماق بیشتر نیز شامل نمی شود، در انتهای روز، کل ستون آب تقریباً هم دما

میدهد که در همهٔ آزمایش ها، انرژی جنبشی تلاطمی با عمق بهصورت نمایی کاهش مییابد. درضمن نتایج ارائه شده در این شکل نیز تأیید می کنند که تأثیر شار گرمایی محسوس به ویژه در حضور واداشت موج، بر نوسانات روزانه

TKE بسیار محدود است. در ادامه، با تفکیک جملات بودجهٔ انرژی جنبشی تلاطمی، بررسیهای بیشتری صورت می پذیرد.

شکل ۷. طبق شکل ۲ اما برای نیمرخ قائم میانگین افقی انرژی جنبشی تلاطمی

نیم رخ جملات بودجهٔ انرژی جنبشی تلاطمی در حضور شار گرمایی محسوس در ساعتهای مختلف در شکل-های ۸ (حالت E21) و ۹ (حالت E31) نشان داده شده است. طبق این شکلها، در صورت نبود گردش لانگمویر و شکست موج، ثابت ماندن انرژی جنبشی تلاطمی از طریق تعادل تولید برشی و نرخ اتلاف تأمین می شود؛ اما حضور واداشت باد و موج باعث افزایش نقش آفرینی تولید برشی، نرخ اتلاف در اعماق بیشتر و کاهش نقش تولید برشی در نزدیکی سطح آب می شود. باوجوداین، در این حالت، انتقال فشاری و تولید استوکس نیز در ایجاد تعادل با تولید برشی و نرخ اتلاف مشارکت دارند.

۶-۴. نیمرخ قائم میانگین افقی بودجهٔ انرژی جنبشی تلاطمی

تغییرات انرژی جنبشی تلاطمی ((⁽² + w² + v²)) با زمان و در حضور شار گرمایی محسوس، شکست موج و گردش لانگمویر را می توان طبق رابطهٔ زیر که به بودجهٔ انرژی جنبشی تلاطمی معروف است، تفسیر نمود:

 $\frac{dE}{dt} = -\overline{u'w'} \cdot \frac{\partial \overline{v}}{\partial z} + \overline{w'b'} - \varepsilon - \frac{\partial}{\partial z} (\overline{w'u'} \cdot u') - \quad (\mathfrak{F})$ $\frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{1}{\rho} \overline{w'p'} \right) - \overline{u'w'} \frac{\partial u_s}{\partial z}$

درحالی که جملات سمت راست را به تر تیب تولید برشی^۷، تولید شناوری^۸، نرخ اتلاف^۹، انتقال انرژی جنبشی تلاطمی^{۱۰}، انتقال فشاری^{۱۱}، و تولید استو کس^{۱۲} مینامند.

شکل ۸. نیمرخ بودجهٔ انرژی جنبشی تلاطمی در آزمایش E20 در ساعتهای ۰۰:۰۰ (الف)، ۰۸:۰۰ (ب) و ۱۶:۰۰ (پ). منحنیها در این شکل نشاندهندهٔ تولید شناوری (مشکی)، نرخ اتلاف (قرمز)، تولید برشی (سبز)، انتقال فشاری (آبی)، انتقال تلاطمی (فیروزهای) و تولید استوکس (بنفش) هستند.

شکل ۱۰. نیم_ارخ جملات بودجه انرژی جنبشی تلاطمی: تولید برشی (الف و ج)، تولید شناوری (ب و چ)، انتقال انرژی جنبشی تلاطمی (پ و ح)، انتقال فشاری (ت و خ) و نرخ اتلاف (ث و د) در دو آزمایش E2**1 و** E21

شکل ۱۱. نیم رخ جملات بودجه انرژی جنبشی تلاطمی: تولید برشی (الف)، تولید شناوری (ب)، انتقال انرژی جنبشی تلاطمی (پ)، انتقال فشاری (ت)، نرخ اتلاف (ث) و تولید استوکس (ج) در آزمایش **E30** رنگ نمودارها مطابق زمانهای بیانشده در شکل ۲ است.

شکل ۱۲. مشابه شکل ۱۱ اما برای آزمایش E31

شکل های ۱۰-الف، ۱۰-ج، ۱۱-الف و ۱۲-الف، نیم رخ تولید برشی در آزمایش های طراحی شده برای این تحقیق را نشان می دهد. طبق این شکل ها، برش سرعت، تحت تأثیر تنش باد ثابت، بدون تغییر باقی می ماند و الگوی نمایی قابل انتظار خود را نشان می دهد. همچنین مشاهده می شود که شار گرمایی محسوس قادر به ایجاد تغییرات قابل توجهی بر رفتار نیم رخ تولید برشی نیست.

طبق شکلهای ۱۰-ب، ۱۰-چ، ۱۰-ب و ۱۲-ب، تغییرات شار شناوری تقریباً مستقل از گردش لانگمویر و شکست موج است؛ حضور یا عدم حضور این دو پدیده تغییر ملموسی بر نیمرخ شار شناوری وارد نمی کند. باوجوداین، حضور شار گرمایی محسوس، اندازهٔ شار شناوری را در بیشترین مقدار که مربوط به ساعت ۸ می شود، به ۲۰۰ تغییر می دهد و انتظارات در مورد ایجاد روندی معکوس شونده را بر آورده می سازد.

در شکلهای ۱۰-پ، ۱۰-ح، ۱۱-پ و ۱۲-پ، رفتار روزانه انتقال انرژی جنبشی تلاطمی میانگین با عمق دیده می شود. طبق این شکلها، حضور شار گرمایی محسوس، قادر به ایجاد تغییر خاصی بر نیمرخ انتقال تلاطمی نیست.

انتقال فشاری انرژی جنبشی تلاطمی در حالت عدم حضور گردش لانگمویر، شکست موج و شارهای گرمایی با عمق، با مقادیر بسیار کمی به صورت نامنظمی حول صفر (با مرتبهٔ ^۷-۱۰) نوسان می کند (شکل ۱۰–ت). حضور شار گرمایی محسوس تأثیری بر الگوی تغییرات انتقال فشاری با عمق ندارد (شکل ۱۰–خ). شکست موج باعث افزایش شدید انتقال فشاری انرژی جنبشی تلاطمی در نزدیک سطح دریا (اعماق کمتر از ۵ متر) و ناپدید شدن اثر تغییرات روزانه در حالتهای حضور یا عدم حضور شار گرمایی می شود (شکل های ۱۱–ت و ۱۲–

ت). بنابراین در حضور گردش لانگمویر و شکست موج، حضور شار گرمایی محسوس بر نیمرخ میانگین انتقال فشاری بی تأثیر است.

یکی دیگر از عوامل مهم در ایجاد تعادل بین جملات رابطه ۴، نرخ اتلاف است. از آنجاکه نرخ اتلاف با توان سوم سرعت اصطکاکی رابطهٔ مستقیم دارد، انتظار می رود با عمق به صورت نمایی کاهش یابد (شکلهای ۱۰-ث، ۱۰-د، ۱۱-ث و ۱۲-ث). مقایسهٔ نمودارهای ۱۰-ث و ۱۱-ث، به تر تیب با ۱۰-د و ث). مقایسهٔ نمودارهای ۱۰-ث و ۱۱-ث، به تر تیب با ۱۰-د و ۱۰-ث، گویای افزایش نرخ اتلاف در سطح دریاست. این افزایش با نتایج حاصل از مقایسهٔ حالتهای حضور، عدم حضور گردش لانگمویر و شکست موج در شبیه سازی های نوح و همکاران [۴ و ۵] هماهنگی دارد و بیانگر تأثیر شکست موج بر افزایش نرخ اتلاف در سطح آب است. کاهش نرخ اتلاف در اعماق بیشتر، مجال خودنمایی تغییرات روزانهٔ آن را فراهم می سازد، اما این تغییرات بسیار کوچک هستند.

در حضور گردش لانگمویر، جملهٔ تولید استو کس به جملههای معادلهٔ تغییرات زمانی انرژی جنبشی تلاطمی (رابطه ۴) اضافه میشود. تغییرات زمانی نیمرخ این جمله در شکلهای ۱۱-ج و ۱۲-ج نشان داده شده است. مطابق این شکل، زمان سپریشده از روز و حضور شارهای گرمایی تأثیر چندانی بر تولید استو کس ندارد.

۵. بحث و نتیجه گیری
کانال صوتی سطحی معادل آکوستیکی لایه آمیخته اقیانوسی
است و در بسیاری از مطالعات به جای یکدیگر به کار گرفته
می شوند. در این مقاله اثرپذیری این کانال از شار گرمایی

محسوس در حضور یا نبود واداشت باد و موج (گردش لانگمو پر و شکست موج) با استفاده از یک مدل عددی مبتنی بر شبيهسازى پيچكهاى بزرگ (مدل عددى PALM) موردمطالعه قرار گرفته است. بنا بر آزمایش های انجامشده، به دلیل کوچک بودن اندازه شار گرمایی محسوس و تغییرات ناچیز آن در بازه زمانی این پژوهش، حضور این شار، تأثیر معناداری بر رفتار نیمرخهای جریان میانگین آب، جملات بودجهٔ انرژی جنبشی تلاطمی (بهویژه تولید برشی، انتقال تلاطمي و انتقال فشاري) و سرى زماني انرژي جنبشي تلاطمي ندارد. علاوه براین مشاهده شد که تغییرات دمایی همانند تغییرات شار شناوری، با تغییرات شار گرمایی محسوس بسیار هماهنگ است. همچنین روند افزایش مقادیر مثبت شار گرمایی محسوس با تأخیری در حدود ۳ ساعت با روند کاهشی سری زمانی دمای سطح آب، انطباق دارد و برعکس که این تأخير ناشي از ظرفيت گرمايي بالاي آب است. درضمن اين نتيجه بهدست آمد كه با وجود كوچك بودن شار گرمايي محسوس در این پژوهش، تأثیرپذیری لایه آمیخته اقیانوسی از مقادیر مثبت و منفی این شار مطابق انتظار است. بدین معنا که با تغییر فاز این شار (مثبت یا منفی شدن مقادیر)، تأثیرات ايجادشده در لايه آميخته نيز معكوس مي شود. نتايج اين تحقيق بهروشنی نشان میدهد که حضور یا عدم حضور گردش لانگمویر و شکست موج تغییر قابلملاحظهای بر نیمرخ شار شناوری ایجاد نمی کند. باوجوداین، از آنجا که حضور گردش لانگمویر و شکست موج باعث کاهش شدید چینهبندی می-شود، در صورت حضور این دو پدیده، تأثیرپذیری چینهبندی از شار گرمایی محسوس بیشتر می شود. درضمن مشاهده شد که حضور گردش لانگمویر و شکست موج باعث کاهش

تغییر پذیری دمای سطح آب از شار گرمایی محسوس به میزان در حدود ۵۰ درصد شده است که این امر به دلیل تأثیر پذیری آب های عمیق تر از شار گرمایی محسوس در حضور واداشت موج بوده است. به این معنا که شار گرمایی محسوس در حضور واداشت موج، به دلیل اثر گذاری بر اعماق بیشتری از آب دریا، سطح آب را به میزان کمتری تحت تأثیر قرار می دهد.

برخلاف لایهمرزی جوی، اندازه گیری میدانی تلاطم در لایه آمیخته اقیانوسی بسیار مشکل، بهندرت انجام شده است و نیازمند به کار گیری دستگاههای بسیار گرانقیمت و کمیاب (با توانایی اندازه گیری نوسانات ریزمقیاس پارامترهای اقیانوسی) است [۳۰]. هرچند فقدان امکان مقایسه نتایج این پژوهش با مشاهدات میدانی احساس میشود، باوجوداین ارزش مدلسازی برای شناخت رفتار تلاطمی در لایه آمیخته اقیانوسی بسیار اهمیت دارد.

سپاسگزاری

نگارندگان بر خود لازم میدانند از گروه مدلسازی پالم مؤسسه اقلیم شناسی و هواشناسی دانشگاه لیبنیتس هانوفر به ریاست پروفسور زیگفرد راش برای همکاری در راهاندازی مدل تشکر نمایند. همچنین از پروفسور بیگن نوح از کشور کره جنوبی، دکتر حسین ملکوتی، دکتر اسماعیل حسن زاده و داوران محترم نشریه هیدروفیزیک صمیمانه سپاسگزارهستیم.

مراجع

[1] Etter PC. Underwater acoustic modeling and simulation. CRC press; 2018 Apr 6.

- [13] Carton JA, Grodsky SA, Liu H. Variability of the oceanic mixed layer, 1960–2004. Journal of Climate. 2008 Mar 1;21(5):1029-47.
- [14] Sreenivas P, Patnaik KV, Prasad KV. Monthly variability of mixed layer over Arabian Sea using ARGO data. Marine Geodesy. 2008 Feb 29;31(1):17-38.
- [15] Lee CM, Jones BH, Brink KH, Fischer AS. The upper-ocean response to monsoonal forcing in the Arabian Sea: seasonal and spatial variability. Deep Sea Research Part II: Topical Studies in Oceanography. 2000 Jan 1;47(7-8):1177-226.
- [16] Weller RA, Baumgartner MF, Josey SA, Fischer AS, Kindle JC. Atmospheric forcing in the Arabian Sea during 1994–1995: Observations and comparisons with climatology and models. Deep Sea Research Part II: Topical Studies in Oceanography. 1998 Aug 1;45(10-11):1961-99.
- [17] Weller RA, Fischer AS, Rudnick DL, Eriksen CC, Dickey TD, Marra J, Fox C, Leben R. Moored observations of upper-ocean response to the monsoons in the Arabian Sea during 1994–1995. Deep Sea Research Part II: Topical Studies in Oceanography. 2002 Jan 1;49(12):2195-230.
- [18] Prasad TG. A comparison of mixed-layer dynamics between the Arabian Sea and Bay of Bengal: One-dimensional model results. Journal of Geophysical Research: Oceans. 2004 Mar;109(C3).
- [19] de Boyer Montégut C, Mignot J, Lazar A, Cravatte S. Control of salinity on the mixed layer depth in the world ocean: 1. General description. Journal of Geophysical Research: Oceans. 2007 Jun;112(C6).
- [20] McCreary JP, Kundu PK. A numerical investigation of sea surface temperature variability in the Arabian Sea. Journal of Geophysical Research: Oceans. 1989 Nov 15;94(C11):16097-114.
- [۲۱] ملا اسماعیل پور، محمد مهدی زاده، حسنزاده،

خلیل آبادی. تعیین عمق لایهٔ آمیخته و بررسی لایهٔ حصاری در خلال مونسون تابستانه و زمستانه در اقیانوس هند شمالی. نشر به علمی – یژ و هشی هیدر و فیزیک. ۱۳۹۶؛ ۳(۲): ۴۱ – ۵۵.

- [2] Stewart RH. Introduction to physical oceanography. Robert H. Stewart; 2008.
- [3] Prasad TG. A comparison of mixed-layer dynamics between the Arabian Sea and Bay of Bengal: Onedimensional model results. Journal of Geophysical Research: Oceans. 2004 Mar;109(C3).
- [4] Noh Y, Min HS, Raasch S. Large eddy simulation of the ocean mixed layer: The effects of wave breaking and Langmuir circulation. Journal of physical oceanography. 2004 Apr;34(4):720-35.
- [5] Noh Y, Goh G, Raasch S, Gryschka M. Formation of a diurnal thermocline in the ocean mixed layer simulated by LES. Journal of Physical oceanography. 2009 May 1;39(5):1244-57.
- [6] Li S, Li M, Gerbi GP, Song JB. Roles of breaking waves and Langmuir circulation in the surface boundary layer of a coastal ocean. Journal of Geophysical Research: Oceans. 2013 Oct;118(10):5173-87.
- [7] Siegel DA, Domaradzki JA. Large-eddy simulation of decaying stably stratified turbulence. Journal of physical oceanography. 1994 Nov;24(11):2353-86.
- [8] Wang D, Large WG, McWilliams JC. Large-eddy simulation of the equatorial ocean boundary layer: Diurnal cycling, eddy viscosity, and horizontal rotation. Journal of Geophysical Research: Oceans. 1996 Feb 15;101(C2):3649-62.
- [9] Wang D, McWilliams JC, Large WG. Large-eddy simulation of the diurnal cycle of deep equatorial turbulence. Journal of Physical Oceanography. 1998 Jan;28(1):129-48.
- [10] Wang D, Müller P. Effects of equatorial undercurrent shear on upper-ocean mixing and internal waves. Journal of physical oceanography. 2002 Mar;32(3):1041-57.
- [11] Rao RR, Molinari RL, Festa JF. Evolution of the climatological near-surface thermal structure of the tropical Indian Ocean: 1. Description of mean monthly mixed layer depth, and sea surface temperature, surface current, and surface meteorological fields. Journal of Geophysical Research: Oceans. 1989 Aug 15;94(C8):10801-15.
- [12] Rao RR, Sivakumar R. Seasonal variability of sea surface salinity and salt budget of the mixed layer of the north Indian Ocean. Journal of Geophysical Research: Oceans. 2003 Jan;108(C1):9-1.

Updates and verification for the COARE algorithm. Journal of climate. 2003 Feb 15;16(4):571-91.

[30] Chamecki M, Chor T, Yang D, Meneveau C. Material transport in the ocean mixed layer: recent developments enabled by large eddy simulations. Reviews of Geophysics. 2019 Dec;57(4):1338-71.

پی نوشت

- 1. Short wave
- 2. Net Infrared Radiation
- 3. Long wave
- 4. Sensible Heat Flux
- 5. Large Eddy Simulation
- 6.Turbulent Kinetic Energy
- 7. Shear production
- 8. Buoyancy production
- 9. Dissipation rate
- 10. Turbulence transport
- 11. Pressure transport
- 12. Stokes production

- [۲۲] مهرابی دستنایی ایمان، ملکوتی حسین، حسنزاده اسماعیل، راهبانی مریم. شبیهسازی با روش پیچک بزرگ لایه آمیخته شمال دریای عربی متأثر از شکست موج و گردش لانگمویر ناشی از مونسون تابستانی. نشریه علمی-یژوهشی هیدروفیزیک. ۱۳۹۷; ۴(۲): ۲۷–۳۶.
- [۲۳] مهرابی دستنایی، ایمان، ملکوتی حسین، حسنزاده اسماعیل، راهبانی مریم. مطالعه حساسیت لایه آمیخته اقیانوسی به تبخیر سطحی در حضور واداشت باد و موج با روش شبیهسازی پیچک بزرگ روی شمال دریای عربی حین رخداد مونسون تابستانی. فصلنامه دریا فنون. ۱۳۹۸؛ ۶(۲): ۸۳–۹۴.
- [24] Maronga B, Gryschka M, Heinze R, Hoffmann F, Kanani-Sühring F, Keck M, Ketelsen K, Letzel MO, Sühring M, Raasch S. The Parallelized Large-Eddy Simulation Model (PALM) version 4.0 for atmospheric and oceanic flows: model formulation, recent developments, and future perspectives. Geoscientific Model Development. 2015 Aug 13;8(8):2515-51.
- [25] Beal LM, Hormann V, Lumpkin R, Foltz GR. The response of the surface circulation of the Arabian Sea to monsoonal forcing. Journal of Physical Oceanography. 2013 Sep;43(9):2008-22.
- [26] Weller RA, Fischer AS, Rudnick DL, Eriksen CC, Dickey TD, Marra J, Fox C, Leben R. Moored observations of upper-ocean response to the monsoons in the Arabian Sea during 1994–1995. Deep Sea Research Part II: Topical Studies in Oceanography. 2002 Jan 1;49(12):2195-230.
- [27] Moeng CH, Wyngaard JC. Spectral analysis of large-eddy simulations of the convective boundary layer. Journal of Atmospheric Sciences. 1988 Dec 1;45(23):3573-87.
- [28] Li S, Li M, Gerbi GP, Song JB. Roles of breaking waves and Langmuir circulation in the surface boundary layer of a coastal ocean. Journal of Geophysical Research: Oceans. 2013 Oct;118(10):5173-87.
- [29] Fairall CW, Bradley EF, Hare JE, Grachev AA, Edson JB. Bulk parameterization of air–sea fluxes:

•••